

آقا میرزا صفا (حکیم صفا) و برادرش آقا میرزا علی محمد (حکیم)

خلیل بهرامی قصرچمی^۱، حسین همتی نژاد^۲، هایده یراقی^۳

۱- استادیار عرفان اسلامی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد دهقان

۲- دانشجوی دکتری عرفان اسلامی و اندیشه امام خمینی (ره)، دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف آباد

۳- کارشناس ارشد عرفان اسلامی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد دهقان

چکیده

حکیم آقا میرزا صفای اصفهانی حکیم صفا به همراه برادرش آقا میرزا محمد علی اصفهانی (حکیم) روزگار جوانی را در زادگاه خودشان به کسب علم و دانش پرداختند و سپس به تهران مهاجرت کردند و به کسب فلسفه و معارف اسلامی پرداختند و به مقام استادی رسیدند تولد حکیم صفا را به سال ۱۲۶۹ می دانند ولی از برادرش حکیم اطلاعات درستی در دست نیست. حکیم صفا ظاهراً به سالی که میرزا محمد علی رضا مستشارالملک وزیر خراسان بود برای انجام کارهای دیوانی به مقر سلطنت آمد و او پیوسته در سرای مؤتمن السلطنه (لقب مستشار الملک) احترام خاص داشت. حکیم در زندگی همسر اختیار نکرد و تمام عمر را مجرد زیست و قصائدی هم در نعت و منقبت ائمه اطهار (ص) می سرود. صفا دیوان شعری دارد که اکثراً به سبک و شیوه خراسان است؛ مثنوی او هم به روش و بحر گلشن راز است. این دو برادر از شاگردان مرحوم محمد رضا قمشه ای (حکیم صهبا) هستند، و گویند میرزا علی محمد آثاری از قبیل اشعار گوناگون، و حواشی مفصل بر فتوحات مکیه دارد. هر دو در آخر عمر بیمار شدند و حکیم صفا در تاریخ ۱۳۲۲ و میرزا علی محمد در تاریخ ۱۳۰۳ وفات یافتند.

کلمات کلیدی: صفا، حکیم، مشهد، عزلت، خصوصیت شعری.